

ความสำเร็จในด้านมุอะมาลาต

[ไทย]

فضائل المعاملات

[باللغة النابلاندية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ตุไวญีรี

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

แปลโดย: อันวาสะอู

ترجمة: أنور إسماعيل

ตรวจทาน: พัยซอล อับดุลฮาดี

مراجعة: فيصل عبد الهادي

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟีกฮ์ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัล-รีอบวะฮ์ กุญฺริยาต

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

ความประเสริฐในด้านมูอามะลาต(คบค้าสมาคม)

ความประเสริฐของการเชิญชวน(ตะอวะฮฺ)ไปสู่อัลลอฮฺ

1. อัลลอฮฺ สُبْحَانَهِ วัลละฮฺ ได้ตรัสว่า

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ (๓๓)

ความว่า “และผู้ใดเล่าจะมีคำพูดดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ และเขาปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อม” (ฟูศลีต : 33)

2. จากสะฮฺ บิน สะอัด เราะวะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ (ได้กล่าวว่า) ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วัสสลัม ได้กล่าวแก่ อะลี บิน อะบีฏอลิบ ในช่วงสงครามคอบัรว่า

«انْفُذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ.»

ความว่า “ท่านจงเดินไปอย่างช้าๆ จนกว่าจะถึงหมู่บ้านของพวกเขา หลังจากนั้นเจ้าจงเชิญชวนพวกเขาสู่อิสลาม และจงอธิบายแก่พวกเขาถึงสิ่งที่เป็นวาญิบ(จำเป็น)เหนือพวกเขาในสิ่งที่เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ชื่นชอบสาบานด้วยอัลลอฮฺ หากอัลลอฮฺทรงประทานฮิยาอะฮฺ(การชี้ทางนำ)แก่คนหนึ่งเนื่องจากการเชิญชวนของท่าน แน่อนันเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งกว่า(การที่ท่านได้รับ)อูฐแดงเสียอีก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีหฺ หะดีษที่ 2942 และมุสลิม หะดีษที่ 2406 สำนวนหะดาเป็นของมุสลิม)

ความประเสริฐของการเชิญชวนไปสู่ความดีและห้ามปรามความชั่ว

1. อัลลอฮฺ สُبْحَانَهِ วัลละฮฺ ได้ตรัสว่า

﴿ وَاتَّكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ (๑๐๔)

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่เชิญชวนไปสู่ความดี และใช้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่มิชอบ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ” (อาลิอิมรอน : 104)

2. อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอะลาได้ตรัสว่า

﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ

ความว่า “พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติในสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺ...” (อาลิอิมรอน : 110)

3. จากอะบีสะอีด อัลคุฎรีย์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่าฉันได้ยินท่านรซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أضعفُ الإيَّانِ».

ความว่า “ผู้ใดในหมู่พวกท่านพบเห็นสิ่งชั่วช้าหนึ่งๆ ก็จงเปลี่ยนแปลง (ขจัด) สิ่งนั้นด้วยมือของเขา แต่หากว่าเขาไม่สามารถ (ระงับสิ่งเหล่านั้นด้วยมือ) ก็จงเปลี่ยนแปลงด้วยลิ้น (วาจา) ของเขา แต่หากเขายังไม่สามารถ (ระงับสิ่งนั้นด้วยวาจา) ก็จงเปลี่ยนแปลงด้วยจิตใจของเขา (ความรู้สึกที่รังเกียจต่อสิ่งนั้น) และ (การเปลี่ยนแปลงด้วยจิตใจนั้น) นั่นถือว่าเป็นศรัทธาที่อ่อนแอที่สุด” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ ๔๙)

ความประเสริฐของการตักเตือนซึ่งกันและกัน

จากตะมีม อัลดารีย์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ (ได้กล่าวว่า) ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัมได้กล่าวว่า

«الدِّينُ النَّصِيحَةُ» قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَاطَتِهِمْ».

ความว่า “ศาสนา(อิสลาม)คือการตักเตือน” พวกเราก็ถามขึ้นว่า เพื่อใคร? ท่านนบี ก็ตอบว่า เพื่ออัลลอฮฺ เพื่อรซูลของพระองค์ เพื่อผู้นำของมุสลิมและบรรดามุสลิมทุกคน” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ ๕๕)

ความประเสริฐของการตักเตือนในสิ่งที่เป็นสัจธรรม

1. อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอะลาได้ตรัสว่า

﴿ وَالْعَصْرُ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا

بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٢﴾

ความว่า “ขอสาบานด้วยกาลเวลา แท้จริงมนุษย์นั้นอยู่ในภาวะการขาดทุน นอกจากบรรดาผู้ที่ศรัทธาและผู้ทำความดีทั้งหลาย และตักเตือนซึ่งกันและกันในเรื่องที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนซึ่งกันและกันให้มีความอดทน” (อัลอัสร : 1 - 3)

2. อัลลอฮ์ สุบหานะฮ์ วะตะอะลาได้ตรัสว่า

﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

ความว่า “และบรรดาผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิงนั้น บางส่วนของพวกเขาต่างก็เป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ และพวกเขาจะดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจ่ายซะกาตและภักดีต่ออัลลอฮ์และรอสูลของพระองค์ ชนเหล่านี้แหละ อัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัตเตาบะฮ์ : 71)

ความประเสริฐของผู้ที่สร้างแบบอย่างที่ดีในอิสลาม(เพื่อให้ผู้อื่นได้ปฏิบัติตาม)

จากญะรึร บิน อับดุลลอฮ์ เราะวะฎ็ยัลลอฮ์ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัมได้กล่าวว่า

« .. مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ. »

ความว่า “...ผู้ใดที่ได้ทำแบบอย่างที่ดีในอิสลาม เขาผู้นั้นจะได้ในความดีนั้น และจะได้ความดีจากผู้ที่ได้ปฏิบัติในความดีดังกล่าวหลังจากเขาโดยที่ความดีเหล่านั้นจะไม่ขาดหายจากผู้ที่ทำ ความดีเหล่านั้นเลยแม้แต่น้อย และผู้ใดที่ได้ทำแบบอย่างที่ไม่ดีในอิสลาม เขาก็จะได้บาปจากสิ่งดังกล่าวนั้น และก็จะได้บาปจากผู้ที่ได้ปฏิบัติในสิ่งดังกล่าวนั้นหลังจากเขาโดยที่บาปเหล่านั้นก็ไม่ขาดหายจากผู้ที่ปฏิบัติเหล่านั้นแม้แต่น้อย” บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 1017

ความประเสริฐของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและประสานสัมพันธ์อันดีระหว่างมนุษย์

ความว่า “แท้จริงแล้ว(ความสัมพันธ์ระหว่าง)ผู้ศรัทธากับผู้ศรัทธาถูกต้องดีที่มั่นคง” และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้สอดประสานนิ้วมือของท่านเข้าด้วยกัน (บันทึกโดยอัลบुकอริย์ หะดีษที่ 481 และมุสลิม หะดีษที่ 2585 ส่วนหะดีษเป็นของอัลบुकอริย์)

ความประเสริฐของการปลดทุกข์และปลดอบประโลมระหว่างกันของบรรดาผู้ศรัทธา

จากอะบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا، سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ...».

ความว่า “ผู้ใดที่ช่วยปลดเปลื้องความทุกข์ยากแก่ผู้ศรัทธาคนหนึ่งในโลกนี้ อัลลอฮฺจะช่วยปลดเปลื้องหนึ่งความทุกข์แก่เขาในวันกิยามะฮฺ และผู้ใดได้ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ประสบความยากลำบาก อัลลอฮฺจะช่วยอำนวยความสะดวกแก่เขาในโลกนี้และในวันอาคีเราะฮฺ และผู้ใดที่ช่วยปกปิด(ความลับหรือสิ่งที่ไม่ดีที่มีอยู่)ของมุสลิมคนหนึ่ง อัลลอฮฺจะทรงปกปิด(ความลับและสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ)แก่เขาในโลกนี้และในวันอาคีเราะฮฺ และอัลลอฮฺทรงช่วยเหลือป่าวเสมอ ตราบใดที่ป่าวคนนั้นช่วยเหลือพี่น้องของเขา...” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 2699)

จากเชาบาน เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ จากรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَزَلْ فِي خُرْفَةِ الْجَنَّةِ» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا خُرْفَةُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: «جَنَاهَا».

ความว่า “ผู้ใดที่เยี่ยมเยียนผู้ป่วย เขาผู้นั้นจะอยู่ในครุพะฮฺของสวนสวรรค์ มีคนถามท่านรอซูลขึ้นมากว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮฺ ครุพะฮฺ ของสวนสวรรค์ คืออะไร ? ท่านตอบว่า คือผลของสวรรค์(นักวิชาการบางท่านให้ความหมายว่า เส้นทางที่ไปสู่สวนสวรรค์)” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 2568)

ความประเสริฐของการบริจาคทาน

อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمَصَدِّقَاتِ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرَضًا حَسَنًا يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้บริจาคชายและบรรดาผู้บริจาคหญิง และพวกเขาได้ให้อัลลอฮ์ยืม (บริจาคในหนทางของอัลลอฮ์) ด้วยการยืมที่ดี จะมีเพิ่ม(ผลบุญ)แก่พวกเขา และสำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ” (อัลหะดีด : 18)

ความประเสริฐของการซื้อ การขาย และผลที่ได้รับ

จากญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ เราะเศฎียัลลอฮ์ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«رَحِمَ اللهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى.»

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงเมตตาแก่ผู้ที่ใจกว้างเมื่อเขาได้ค้าขาย เมื่อเขาได้ซื้อ และเมื่อเขาได้ปฏิบัติ (ซื้อหรือขาย)ไปแล้ว” (บันทึกโดยอัลบุคอรีหะดีษที่ 2026)

ความประเสริฐของการกุฎฮาด(การเสียสละต่อสู้อ) การอิญญ์เราะฮ์(อพยพ) และการช่วยเหลือในหนทางของอัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ สุบหานะฮุ วะตะอะลาได้ตรัสว่า

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ﴿٩٦﴾ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾﴾

ความว่า “บรรดาผู้ที่นั่งอยู่จากหมู่มุอิมิน(ผู้ศรัทธา)ที่มีใช้ผู้ที่มีความเดือดร้อน และบรรดาผู้ต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์ ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา นั้นหาได้เท่าเทียมกันไม่ อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ต่อสู้และเสียสละด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา เหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ชั้นหนึ่ง และทั้งหมดนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้ให้ซึ่งสิ่งที่ดีเยี่ยม แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ต่อสู้และเสียสละเหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ด้วยรางวัลอันยิ่งใหญ่หลวง (คือพวกเขาจะได้รับ)หลายชั้น จากพระองค์ และ(จะได้รับ) การอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตาด้วย และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเสมอ” (อันนิสาฮ์ : 95-96)

2. อัลลอฮ์ สุบหานะฮุ วะตะอะลาได้ตรัสว่า

﴿ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَّكَ هُمْ

الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

ความว่า “และบรรดาผู้ศรัทธา และอพยพ และต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือกันนั้น คนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ศรัทธาที่แท้จริง ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และเครื่องยังชีพอันมากมาย” (อัลอันฟาล : 74)

ความประเสริฐของการเยี่ยมเยียนเพื่ออัลลอฮ์

1. จากอะบีสุร็อยเราะฮะฮ์ จากท่านนบี ศอลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخَاهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأَرْصَدَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرُبُّهَا؟ قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحَبَّنِي فِيهِ».

ความว่า “มีชายผู้หนึ่งได้เยี่ยมเยียนพี่น้องของเขาคนหนึ่งที่อยู่ต่างหมู่บ้าน อัลลอฮ์ได้เฝ้าติดตามเขาด้วยการส่งมลาอิกะฮ์ท่านหนึ่งไปตามเส้นทางที่ชายผู้นั้นเดินทางไป เมื่อมลาอิกะฮ์ได้มาพบชายคนนั้น มลาอิกะฮ์จึงถามชายคนนั้นว่า ท่านต้องการไปที่ไหนหรือ ? ชายผู้นั้นตอบว่า ฉันต้องการไปเยี่ยมพี่น้องของฉันคนหนึ่งที่อยู่ในหมู่บ้านนี้ มลาอิกะฮ์ถามอีกว่า ท่านมีผลประโยชน์อะไรจากเขาที่ท่านสามารถเป็นเจ้าของได้ ชายคนนั้นตอบว่า ไม่เลย นอกจากว่าฉันรักเขาเพื่ออัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ ะหะดะฮะดะฮะ เท่านั้น มลาอิกะฮ์จึงกล่าวขึ้นว่า แท้ที่จริงแล้วฉันคือทูตของอัลลอฮ์ที่ได้ส่งมายังท่านเพื่อแจ้งว่า แท้ที่จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงรักท่านดังที่ท่านได้รักพี่น้องของท่านเพื่อพระองค์ ” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 2567)

2. จากมุอาซ บิน ญะบัล ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านร่อซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: وَجِبْتُ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ».

ความว่า “อัลลอฮ์ ตะบาระกา ะหะดะฮะดะฮะ ได้ตรัสว่า : ความรักของข้าได้ถูกกำหนดสำหรับคนที่รักกันเพื่อข้า คนที่นั่งร่วมกันเพื่อข้า คนที่เยี่ยมเยียนเพื่อข้า และคนที่เสียสละกันเพื่อข้า” (หะดีษเศาะหีหฺ บันทึกโดยมาลิก หะดีษที่ 1779 และอะหะหมัด หะดีษที่ 22380 ส่วนนวนหะดีษเป็นของมาลิก)